

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Revelationes de festo Conceptionis Deiparæ celebranda, num. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

gritatem, formositatemque mirantibus, à cuius appositione dies ille anniversarius erat. hæc Antonius ab iis, qui miraculo interfuerunt, accepta literis consignavit. Nicolaus vero singularem sui in Deiparam obsequii fructum retulit; nam in iuventutis flore obitus sui die prædicto omnibus Sacramentis piè susceptis sanctissimè diem clausit extremum.

Revelationes de B. Virgin. Cœceptione. Ex vita Sanctorum. 2. At verò Revelationes tres de Conceptionis festo instituendo factas hic atterere, easque isdem planè verbis, quibus initio conscriptæ sunt ex vitis Sanctorum opera Claudii Rotæ Ordinis Prædicatorum collectis cap. 183. hic adicere operæ pretium censuimus, illud præmonentes easdem tres Revelationes à Dionysio Carthusiano sermone 1. 2 & 3, in festo Conceptionis referri; primam verò apud Petrum de Natalibus loco citato, & apud alios inveniri: tertiam autem à Jodoco Clichtoveo lib. 1. purit. B. Virg. cap. 13. allegari, igitur ad revelationum historiam accedamus.

REVELATIONES DE FESTO
Conceptionis Deiparæ celebranda.

Conceptionis Mariae festivitatem celebrandam Helimo Abbati pontificantis S. Nicolau Episcopo indicit Guilhelmus Normannorum Dux. **T**EMPORÈ illo, quo divinæ placuit pietati Anglorum gentem de malis suis erroribus corrigere, sævæque servitutis officiis ætius astringere, gloriosissimo Normannorum Duci Guilhelmo eandem patriam debellando subegit, qui scilicet Guilhelmus tunc temporis Anglorum Dei virtute, sua & industria totius Ecclesiæ dignitates & honores in melius reformavit. Cujus piæ intentionis operibus invidens ille honorum omnium inimicus diabolus tum familiarium fraudibus, tum extraneorum incuribus multoties conatus est ejus obistere successibus, sed Domino protegente ad nihilum deductus est malignus. Audientes autem Daci Angliam esse subiectam Normānis graviter sunt indignati, eo quod sic suo hæreditatio quasi jure privarentur; arma præparant, classem adaptant: ut eos adeuntes data sibi divinitus patria expellant. Hoc comperto Rex prudentissimus Guilhelmus Helimum quendam religiosum Abbatem Rhemenfis cœnobii accessitum in Daciam dirigit, ut veritatem hujus rei inquiret. At ille, ut vir admodum sagacis ingenii strenuè negotium Regis exequitur. Quo fideliter peracto ad

Angliam cupiens reverti mare ingreditur; & jam maximam partem maris prospero cursu transierat: cum subito densis surgentibus ubique ventis horrida tempestas commovit undas. Fatigatis igitur nautis, nec ultra obniti valentibus, fractis remis, funibus ruptis, eadentibus velis spes omnium salutis amittitur, nihil nisi subitæ merisionis indicium denique expectatur. Cumque de salute corporum desperati animarum curam solummodo creatori suo magnis clamoribus devotè commendarent, & beatam Dei Genitricem miserorum scilicet refugium, & desperantibus spem devotè reclamarent: ecce subito conspiciunt quendam venerandæ habitudinis virum pontificali insula decoratum, quasi inter medias undas stantem navi proximum. Qui advocans ad se Abbatem Helimum his verbis cœpit compellere dicens: *Vu, inquit, periculum mari evadere? via in patriam sanus redire? Cumque ille cum fletu se id toto corde desiderare, & id solum expetere respondit. Tuac ille: Scis, inquit, me ad te missum à domina mea Dei Genitrice MARIA, quam tam dulciter, & devotè reclamasti, & si dicitu meo obtemperare volueris, sanus cum suis comitibus imminens periculum mari te evadere promitto. Spondet illic se ei in omnibus obtemperaturum, si hoc evaderet periculū. Promitte, inquit ille, Deo, & mihi, quia diem Conceptionis matris Christi solemniter anniversarium celebrabis, & celebrandum prædicabis, & ille, ut vir, prudentissimus, & quis, inquit, dies mihi hoc festo erit celebrandus? Sexto, ait, idus Decembris hoc festum solennizandum tenebo. Et quo, inquit Abbas, servitio utemur in Ecclesiastico Officio? Omnia inquit, servitium, quod dicitur in ejus Nativitate, dicitur & in ejus Conceptione, excepto quod nomen Nativitatis mutabitur in nomen Conceptionis. His dictis ille disparuit, & citius dicto sedata tempestate Abbas cum suis incolumis concito vento stante applicuit Anglicanis littoribus; & ea quæ viderat, & auderat, quibus potuit notificavit: statuitque in Rhemenfi cœnobio idem festum solenniter celebrare, & ipse quoad usque vixit devotus obsequiis devotè celebravit. Illud verò ex Petro de Natalibus l. c. 4. animadvertendum est Episcopum illum, qui Abbatu apparuit, fuisse S. Nicolaum Episc. Miraë, quemadmodum c. 35. dixi.*

Rursum hæc solemnitas alibi alio modo declaratur. Tempore namq; Caroli Regis Francorum

Clericus quidam B. Virg. mo- nito, vir- ginis mat- ris con- ceptionem celebrandum in- stituit. Officium Ecclesia- sticum.

corū illustrissimi, Clericus quidam ordine Un- gariæ Regis Germanus Matrē Jesu toto corde diligens ejus horas sollicitus decantabat; pa- rentum suorum consilio nubere volens cum quadam adolescentula valdē pulchra, accepta à Presbytero nuptiali benedictione, quadam die missā etiam celebrata, recorda- tus quod ejusdē B. Virginis horas illa die jux- ta morē solitum non cantaverat, sponsam dom- mū mittens oēs ab Ecclesia exire coegit, & ip- se juxta altare B. Virginis solus remansit. Cum ipse horas Dominicæ Matris decantaret, & hanc Antiph. *Pulchra es, & decora filia Hierusa- lem*, diceret; subito apparuit ei Virgo Maria cum duobus Angelis dexteram ei manum, & levam tenentibus dicens ei: *Si ego sum pulchra, & decora, quid est, quod dimittis me, & spon- sam aliam accipis? Nunquid ego sum opti- mē formosa? Nunquid ego non sum pulchri- or illa? ubi vidisti tā pulchram?* cui ille stupe- factus ait: *Domina mea dulcissima claritudo tua omnem mundi pulchritudinem excellit, & clarificat, quoniam tu es super omnes choros An- gelorum exaltata, & super caelos caelorum eleva- ta. Quid vult Domina, ut faciam?* At illa: *Spon- sam carnalem, cui adhevere vis, amore meo di- mittere, me sponsam in caelesti regno habebis. Et si Conceptioni meae festum annuatim 6. idus Decemb. solemniter celebraveris, & celebra- dum prædicaveris, mecum in regno sicut mei laureatus eris.* His dictis B. Virgo disparuit, Clericus verò domum adire tenuit & absque parentum suorum consilio ad Abbatiam quandam extra patriam illam perrexit, & ibi- dem monachali habitu decoratus, & post tem- pus exiguum meritis B. Mariæ Virginis Aquile- iæ Episcopus Patriarcha factus, festum Conceptionis B. Virginis die præfato, quam diu vixit, annuatim cum proprijs octavis dili- genter celebravit, & ubique celebrandum prædicavit.

Cōceptio- nis festum sacerdoti celebran- dum injū- git Despa- ra, quem à demoniū pestifero eripuarat.

Aliud etiam miraculum hujus festivitatis alibi divina inspirante gratia à nobis declara- tur. In pelago Gallico Canonicus quidam ordi- nis sacerdos solitus B. Mariæ Virginis horas canonicas decantare, à villa quadam, ubi cum uxore alterius fornicatus fuerat, rediens ad op- pidū, in quo morabatur, tendere curans, & pelagus Sequanæ transire cupiens, solus navim ingressus Dominicæ matris horas navi- gādo canere cœpit. Cumq; invitorum Ave Maria gratia plena Dominum invenit, diceret, &

jam in medio fluminis esset: ecce turba magna dæmonū in profundis pelagi, una cum ejus na- vícula eum præcipitavit, & ejus animā rapuit ad tormenta. Die autē tertia ad locum, quo dæ- mones cum tormētis afficiebant, venit Mater Jesu cum magna Angelorum societate dicens eis: *Ut quid animā famuli nostri ita injuste affli- gitis? cui illi: Nos eam debemus habere, & meri- to, quoniam in nostris operibus capta est.* Quibus Mater Jesu: *Si illius debet esse, cuius opera faciebat, ergo nostra debet esse, quoniam ma- tutinae nostras, dum vos eum peremistis, decan- tabat. Vnde magis rei estis, qui minus erga me egistis.* His dictis dæmones huc, illuc dispersi fugerūt, & B. Maria animam reduxit ad corpus, & hominem ab utroque funere resuscitatum per brachium arripens, aquam à dexteris, & à sinistris quasi murum stare ju- bens, de profundo pelagi ad portum incolumē reduxit. At ille gaudens pedibus B. Mariæ Virginis prostratus ait: *Charissima mea Domi- na & Virgo speciosa Christi charissima, quid tibi retribuam pro tantis beneficijs, quæ mihi fecisti, liberasti me de ore leonis, & de tormentis inferni gravissimam animam meam, cui mater Jesu ait: Precor te ne de cetero in adulterij pec- catum cadas, ne fiat tibi novissimus error peior prior. Precor te iterum, ut de cetero festum Conceptionis meae devotē celebres annuatim 6. idus Decemb. & ubique celebrandum prædi- ces Mox, ut ea dixit B. Virgo Maria eo cer- nente caelos ascendit, & ipse eremiticam vi- tam ducens, quod sibi acciderat, cunctis audire volentibus narravit. Et postea quamdiu vixit, illud festum Conceptionis solenniter, & de- vote celebravit, & celebrandum prædicavit.*

Nos igitur fratres dilectissimi meritis, & in- tercessionibus B. Virginis indigentes cum tota mētis devotione sumus solliciti, ut nullus no- strum, ita sic rebibus temporalibus occupatus, aut proprijs delictis desperatus; quin B. Virgi- nis Mariæ Conceptionē, pro posse suo, celebret annuatim. haftenus ibi.

NATIVITATIS DEIPARÆ FESTVM

8. Septembris.

Nativitas Deiparæ post Ephesini Conci- lij tempora anno nostræ salutis 436. ce- lebrati (in qua execranda Nestorij hæresis, qui beatissimā Virginē impie negabat De. parā ap- pellandam, Patrum sententijs damnata est) à

Nona 2

Latinis

3. Nativita- tis Deipa- ræ solennitas quæ do infestis- ta.